

Mana Âlemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ağustos 2022

Bir telkindi aşk nasıl da aşikâr. Dip boyası özlemin varsa yoksa insan sevgiyle iştilal.

Tüten dumanı çayın.

Bir kır kahvesinde saklı doğanın

Hüzün bohçamda saklı kelamın

Ah, bir de geri dönümü olmayan

Öksüz selamım.

Telaşla seviyorum, muallim

Bir düş mektebi ise yaşamak illa ki kefilim ben

Aşka ve ettiğim dualara.

Hüzün iken rütbem

Ne çıkar özlem takılı ise yakamda

Bazen bir ar meselesi amblem değil sevgi

İhya edilesi yürek iklimi

Defansı günün

Geceye töreler sıgdırdığım varsın doğayım yeniden

Şu eşlik eden bitimsiz külün meşrebi

Kıyama durduğum kaç vakit

Adımı altına yazmayı unuttuğum kaç şiir kaç akit

Bir pergelse işte şimdi sapladığım

Yüreğin merkezi

Yalnızlığın sisi

Göğün rahmeti

Yeryüzünün de matemini.

Gönül sofram açık ardına kadar muallim

Sözcükler adeta seyyah

Girift bir mahzense tıklımış varlığım

Tıkansam bile arz edeceğim masum yüreğimi

Dağlar tepeler aştığım ne ki?

Ah, muallim ben çoktan boyladım uçurumun dibini.

Baltalanmış ne varsa dikilesi

Bağnaz olsa ne ki kiminin içine saklandığı küfesi
Kefen bezim şimdiden hazır
Kabrimse müsait
Müdahil olduğum yalnızlığın cehenneminde
Bil ki mühürledim ben kalbimi.

Nice coğrafya geçtim ben mana âleminde
Nicesine yer tuttum yüreğin yaşadığı hezimette
Ar bildim ahlak belledim arz ettim ne varsa yaşanması
Bir imla hatası olabilirim
Bir de ikaz tabelası şerh düşülesi
Solum ve sağım ve önüm arkam
Sobelendiğim şiir denen devasa ıssızlığı

Cereyan eden gece
Teneffüs bildiğim her kelime
Taarruzu duyguların
Kiblemde uçuşan ruhum
Kayıp bir gölge misali peşine düştüğüm aşk
Hayra alamet yaşadığım kadar yaşanması hasret
Bir imleç ise anda saklı
Bir imgeden çok fazlası
Ruhun o yorgun atlası.